

† IGNATIE
DIN MILA ȘI PURTAREA DE GRIJĂ A CELUI DE SUS
EPISCOP AL HUȘILOR,

**iubiților frați preoți, ostenitorilor din sfintele mănăstiri
și alesului popor a lui Dumnezeu, har îmbelșugat,
pace nemăsurată, liniște îndestulătoare și bucurie sfântă
de la Hristos Cel născut în ieslea săracă și luminoasă
a Betleemului, iar din parte-mi părintească îmbrățișare**

**„Cel Unul-Născut mai înainte de veci (...) ia trupul
meu, ca eu să-I fac în mine loc Cuvântului Lui.
Îmi ia trupul meu ca să-mi dea Duhul Lui. Îmi dă
și-mi ia ca să-mi dea visterie de viață. Îmi ia trupul
meu ca să mă sfințească. Îmi dă Duhul Lui ca să
mă mântuiască”¹**

**Cinstiți slujitori ai Sfintelor Altare,
Iubiți frați și surori împreună-rugători,**

olinde la fereastră, bucuria întrunirii în fa-
milie, revederea celor dragi, voie bună, frunți
descrețite, inimi deschise spre trăirea credinței, minți

¹ Sfântul Ioan Gură de Aur, *Predici la sărbători împărătești și Cuvântări de laudă la sfinți*² (PSB 14, serie nouă), traducere din limba greacă veche de Pr. prof. Dumitru Fecioru, introducere de Ierom. Policarp Pîrvuloiu, București, Editura Basilica, 2015, p. 52

însetate de a pricepe taina zilei de astăzi, gânduri de dragoste curată pentru cei din jurul nostru, copii cu sufletul în așteptarea darurilor, tineri și bătrâni cu chipuri luminate de harul acestei sfinte prăznuiri și suflete care s-au pregătit, prin post și rugăciune, să se împărtășească cu Trupul și Sângele lui Hristos – aceasta este atmosfera de har și de frumusețe a sărbătorii Crăciunului, adică a venirii lui Dumnezeu-Fiul, prin întrupare curată din Preasfânta Fecioară, printre noi oamenii. Nu numai că ne cercetează Dumnezeu, ci El Se face ca unul dintre noi și rămâne pururea, în chip duhovnicesc și real, prin Sfânta Cuminecătură, Trupul și Sângele Lui, prin înnoirea firii noastre, printre noi și în noi. Ia trupul nostru, trăiește, în chip nepăcătos, viața noastră cu toate ale ei: foamete, sete, suferință, singurătate, tristețe și mai ales iubire nesfârșită pentru orice om rătăcit de pe calea credinței, pentru orice om care, din pricina păcatului, a divorțat de Dumnezeu, pentru orice om care și-a pierdut sensul vieții, pentru orice om care este afundat în groaza singurătății, pentru orice om care trăiește drama sfâșietoare a unei lumi pline de ură și dispreț, pentru orice om care simte, din plin, durerea neîmplinirii, pentru orice om care trăiește în sărăcie lucie și pentru orice om pe a cărui față sunt încrustate dărele suferinței. Cu alte cuvinte, Dumnezeu-Fiul, prin nașterea Sa în această lume și prin îndumnezeirea firii noastre omenești, ne descoperă, la modul deplin, adevărata icoană a ceea ce înseamnă omul: iubire fără de margini și necondiționată, har și

viețuire dumnezeiască, rugăciune neîncetată și curăția inimii, demnitate și libertate.

Iubiți credincioși,

Inevital, în aceste zile de sărbătoare sfântă, mintea constată și inima trăiește, la modul nostalgic, frumusețea de basm și de lumină a sărbătorilor de altădată. Amintind acele vremuri, nu doresc să mă rezum la tendința formală a adultului de a-și idolatriza sau idiliza trecutul. Fără a idealiza, în mod gratuit, experiențele din trecutul nostru, cei de dinaintea noastră, chiar și noi înșine, am fost martorii unei înțelegeri mai drepte și a unei trăiri mai convenite a tot ceea ce însemna bucuria praznicului Crăciunului. Oricine se uită cinstit în urmă, își va da seama limpede cât de mult ne-am schimbat. Iernile erau ierni, pentru că prea puțini dintre noi știam să murdărim albul curat al zăpezii naturii prin defrișări ilegale de păduri, prin gunoaiele aruncate la voia întâmplării, prin exploatarea zăcămintelor naturale doar pentru a ne îmbogăți în chip rușinos și prin uciderea nesăbuită a animalelor pe cale de dispariție din fauna țării noastre. Colindele erau colinde, nu prilej de benchetuială și adorare a pruncului gastronomic din noi, ci de vestire, de slăvire și cinstire a Pruncului născut în ieslea săracă a Betleemului. Ajunul Crăciunului era Ajun prin priveghere rugătoare și postire sfântă, nu oboseală și ghiftuială trupească care ne împiedică să participăm la slujba din ziua de Crăciun,

considerată opțională și puțin importantă. Mersul la biserică în ziua sfântă „când colindele se cântă”, era de la sine înțeles, implicând întreaga familie, cu mic cu mare. Simplitatea pregătirii pentru această sărbătoare era simplitate, nu risipă de energie în a cutreiera toate mall-urile pentru a ne satisface pofta după cele materiale. Moș Crăciun era Moș Crăciun, iar nu „crăciuni” cocacolizați de albul și roșul reclamelor păcătoase agresive, nu „crăciunițe” îmbrăcate tocmai pentru a ne murdări privirea și inima. Povestea spusă copiilor despre nașterea Domnului în ieslea săracă a Betleemului cu Maica Domnului care caută sălaș pentru a naște pe Pruncul Mântuitor, cu păstorii care primesc vestea din cer de la îngerii, cu magii care vin de la Răsărit, ca să-I aducă daruri și să se închine Pruncului, căpăta valoare de credință, nu miros de legendă depășită în care nu merită să credem. Convingerea și trăirea că suntem contemporani cu evenimentul Nașterii Domnului erau complete și deplin asumate, pentru că acel „*astăzi* S-a născut Hristos” din colind sau „*Fecioara astăzi* pe Cel mai presus de ființă naște” din condacul Sfântului Roman Melodul erau realități clare și apropiate inimii, nu simple amintiri sau referințe istorice despre un episod din viața lui Hristos care a avut loc acum peste 2000 de ani. Deci, Crăciunul era Crăciun cu Hristos cel întrupat, cu Pruncul Sfânt din ieslea săracă a Betleemului, cu tradițiile noastre sfinte, cu colinde pe toate văile și oameni bucuroși cu puținul celor puse pe masă și cu multul

har al bucuriei pe care îl dăruiesc din plin aceste zile sfinte de sărbătoare.

Din păcate și fără a generaliza, în aceste vremuri dominate de un consumism feroce, semnificația sărbătorii Nașterii Domnului este amplu captușită de materialism. E mult mai simplu să te zbați pentru achiziționarea unui brad sau a unei rețete culinare, specifice acestor sărbători, decât să te lași pătruns de nevinovăția Pruncului născut în ieslea Betleemului, decât să asimilezi, în tăcere și rugăciune, atât cât este cu putință omului, taina de negrăit a coborârii lui Dumnezeu-Omul printre noi oamenii. Bucuria e mai mult un efect al desfătării trupești decât o realitate spirituală. Nu am auzit încă pe cineva – și dacă vor fi fiind, sunt mult prea puțini – să se plângă de faptul că Hristos încă nu S-a născut în inima și viața lui. În schimb, dacă nu vine „moșu” și nu „descinde” vreun brad din pădurea seculară, totul pare sumbru și fără sens. Crăciunul lumii de astăzi este o explozie de lumini exterioare care nu au puterea de a înlătura întunericul spiritual al urii, al răutății, al corupției endemice care vlăguiește această țară, al manipulării, al minciunii grosolane și al ateismului intolerant promovat sub masca vicleană a toleranței. În acest fel, ajungem să sărbătorim „crăciunuri” fără de Hristos. De aceea, Biserica este chemată, prin cateheză și cuvânt de duh apăsător, să restaureze semnificația și frumusețea profundă a acestor sărbători uimitor de minunate în conștiințele oamenilor.

Iubiții mei fii sufletești,

Având în minte și în inimă această icoană a Crăciunului de ieri și a celui de astăzi, rogu-vă, transmiteți copiilor, nepoților și prietenilor dumneavoastră duhul frumos, plin de lumină și de puritate al praznicului Nașterii Domnului Iisus Hristos, așa cum ni-l pune la îndemână spre trăire Sfânta noastră Biserică Ortodoxă și așa cum l-am trăit odinioară și îl trăim fiecare în parte, adică prin jertfa de a merge la biserică și de a vă împărtăși cu Sfânta Cuminecătură, prin bucuria colindelor care Îl vestesc pe Pruncul Sfânt al Betleemului, prin dragostea întâlnirii cu membrii familiei, prin bunătatea și milostivirea darurilor făcute copiilor dumneavoastră, dar și celor sărmani, amărâți și abandonați, prin sinceritatea relațiilor cu semenii dumneavoastră, prin nevinovăția sufletului și prin trăirea credinței ortodoxe cu toate fibrele ființei.

Dacă vreți să avem copii integri și nemânjiți de urâțul păcatului și al necinstei, nu îi lăsați să fie educați de ideologiile seducătoare și teroriste ale progresiștilor liberali, adică ale celor care au drept temă centrală a propagandei lor furibunde necredința, renunțarea la tradiție, apărarea intereselor de grup, nu ale persoanei unice ca și chip a lui Dumnezeu și lupta de clasă între necredincioși și credincioși. Atunci când îi vedeți pe copiii dumneavoastră agitați și tulburați, nu le aruncați în brațe tablete sau telefoane mobile, pentru că ei au nevoie de dragoste și atenție, nu de obiecte care să îi

transforme în „instrumente ale instrumentelor lor”² sau care să îi transforme în ființe insensibile la suferința și necazul celuilalt. Nu-i lăsați să fie educați numai de televizor, de facebook sau de mediul online, pentru că vor dobândi o viziune strâmbă, unilaterală și neputincioasă asupra vieții. Atunci când viața le este în sminteală și poticnire, cultivați-le sufletul prin rugăciune, prin dragoste, prin sfat înțelept și prin răbdare. Umpleți-le sufletul de credință și de nevinovăția lui Hristos Cel născut în Betleem, pentru că numai așa îi veți avea luminoși și încrezători, chiar și atunci când viața, în curgerea ei, îi poate doborî. De modul cum le transmiteți credința Bisericii noastre copiilor dumneavoastră, depinde frumusețea și curăția neamului nostru românesc.

Încredințându-mă rugăciunilor dumneavoastră, acum când împreună suntem chemați să lucrăm la mântuirea sufletelor noastre și la trăirea credinței noastre ortodoxe, vă cer stăruitor să-I spuneți lui Dumnezeu ca în tot ceea ce fac și gândesc să fiu păstorul „cel bun care își pune sufletul pentru oile sale” (Ioan 10, 11), iar „cuvintele mele să fie ca ale lui Dumnezeu; slujba mea să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, ca întru toate Dumnezeu să se slăvească prin Iisus Hristos” (I Petru 4, 11).

² Diacon Adrian Sorin Mihalache, *Ești ceea ce trăiești. Câteva date recente din neuroștiințe și experiențele duhovnicești ale Filocaliei* (col. Media Christiana, seria Lumina), București, Editura Trintas, 2017, p. 217

ărbătoarea Crăciunului, a Anului Nou și a Bobotezei să vă aducă pătășie de mai multă bucurie, de mai multă iubire, de mai multă nevinovăție și de mai multă seninătate. Sărbători luminoase, frumoase și bucuroase. La mulți ani, plini de Dumnezeu.

Al vostru părinte și frate de tot binele voitor
și fierbinte rugător,

† **Părintele Episcop IGNATIE al Hușilor**